

مصاحبه با سخنگوی اسبق وزارت خارجه ایالات متحده آمریکا

آمریکا، متحدی غیرقابل اعتماد

روایتی از نوسان سیاست‌های خارجی در آمریکا

که خیانت به کردها را به عنوان تضعیف نفوذ و قدرت آمریکا توصیف می‌کند.

ناگهان سؤالات گپیچ‌کننده‌ای در مورد بحران سوریه، ترس از رهبر روسیه (ولادیمیر پوتین) و چرایی اهمیت حیاتی اوکراین برای روسیه و غرب، در مرکز صحنه حیات سیاسی آمریکا قرار گرفته‌اند. این‌ها موضوعات پیچیده‌ای هستند که بیشتر آمریکاییان، اندکی در مورد آن‌ها می‌دانند؛ اما برای ویکتوریا نولاند، مقام ارشد در پروژه آینده دیپلماسی در دانشکده کندی هاروارد، این سؤالات در مرکز زندگی حرف‌هایش قرار دارند. نولاند، به‌عنوان سفیرکاری، بیش از ۳ دهه را در سرویس خارجی ایالات متحده به‌عنوان کارشناس ارشد سیاست روسیه و نماینده در ناتو، اوکراین و اروپا، طی دولت‌های جرج دبلیو بوش و باراک اوباما گذرانده است.

متن پیش رو، ترجمه‌ای است از مصاحبه ویکتوریا نولاند^۱، معاون امور اروپایی و اوراسیای وزارت امور خارجه ایالات متحده از سال ۲۰۱۳ تا ۲۰۱۷ و همچنین، سخنگوی اسبق وزارت خارجه در سال‌های ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۳. با عنوان «سیاست‌های خارجی آمریکا در نوسان»^۲ که در ۳۰ اکتبر ۲۰۱۹، با نشریه هاروارد گزت^۳ صورت داده که در تارنمای مرکز علوم و امور بین‌الملل بلفر^۴ منتشر شده است. نکته حائز اهمیت در این مصاحبه، ترسیم وضعیت اسفبار وزارت خارجه ایالات متحده و همچنین، مجموعه اقداماتی است که در همین اواخر، جایگاه آمریکا را در جهان متزلزل کرده تا جایی

پیشرو بودن نولاند برای حمایت ایالات متحده از انقلاب میدان در اوکراین، او را به یکی از قربانیان برجسته هک تلفن با اهداف سیاسی تبدیل کرد که دستور آن را پوتین در سال ۲۰۱۴ داده بود. به‌علاوه، وی بخشی از یک ائتلاف بین‌المللی بود که شامل معاون بعدی رییس جمهور، جو بایدن می‌شد که دولت، بعد از انقلاب، میدان اوکراین را تحت فشار قرارداد تا فساد را ریشه‌کن کند و اصلاحات را انجام دهد. نولاند که در هاروارد در مورد اتحادیه ترنس آتلانتیک، اوایل همین هفته صحبت می‌کرد، با روزنامه‌نگاران نشست برگزار کرد تا در مورد طیفی از موضوعات داغ سیاست‌گذاری گفتگو کند، هرچند وی از بحث درباره دولت ترامپ و رییس جمهوری اوکراین، ولادیمیر زلنسکی به دلیل پژوهشی که در کنگره در حال انجام است، خودداری کرد.

1. Victoria Nuland
2. American Foreign Policy in Flux
3. Harvard Gazette
4. Belfer Center for Science and International Affairs

پرسش‌ها و پاسخ‌ها

نشریه: همین الآن، دیدگاه شما در مورد وضعیت شمال سوریه بعد از آن که رییس جمهور، با گفتن جمله «حضور ما بیش از این ضروری نبود» و ناگهان در این ماه، عقب نشینی سربازان ایالات متحده را اعلام کرد، چیست؟

نولاند: ایالات متحده، فقط منافع استراتژیکی در نحوه پیش آمد امور در سوریه دارد، به همین دلیل است که ما این گونه در ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶ و غیره مداخله کردیم؛ البته مسئله، فقط این نیست، هرچند که بسیار مهم است که ما با نیروهای خود به آنجا رفتیم و دولت اسلامی را روی زمین شکست دادیم، اما لازم است تا ما مطمئن شویم که در هر صورت، دولت اسلامی احیا نمی شود، شکل نمی گیرد یا دوباره تشکیل نخواهد شد. همچنین، به این دلیل نیز است که هیچ قدرت بزرگ دیگری، چه روسیه یا ایران - که در حال حاضر، به طور مؤثر در حال تشکیل نیرویی بر همین اساس، در شهرها و روستاهای سراسر سوریه برای اسد (رییس جمهور، بشار الاسد) هستند - نتوانند قدرت بگیرند؛ زیرا اسد که نمی تواند این مناطق را بدون آن‌ها کنترل نماید، پس با وجود آنان، نفوذ و قدرت بیشتری در سوریه کسب می کند و می تواند، دسترسی استراتژیک آن‌ها را در سوریه گسترش دهد. من فکر می کنم ما از توضیح این نکته

به مردم آمریکا، غفلت کرده ایم که احتمالاً ایران، کنترل بیشتر سوریه را در دست خواهد گرفت یا روسیه یا هر دوی آن‌ها؛ و معنای آن این است که نه تنها مردم سوریه رنج خواهند کشید و کشور، مدتی طولانی دچار خونریزی خواهد شد، بلکه از توان خود ما برای اثرگذاری بر ثبات و امنیت در خاورمیانه تا حدود زیادی کاسته می شود.

نشریه: بعضی از اثرات ثانوی چراغ سبز رئیس جمهور ترامپ به رییس جمهور ترکیه، رجب طیب اردوغان، برای ورود به محدوده ارضی کردها به شمال سوریه چه بود؟ آیا ما به یک اتحاد مجدد منطقه ای نگاه می کنیم یا این که حرف زدن در این باره، خیلی زود است؟

نولاند: خوب، تراژدی راهبردی این کار، این بود که وقتی ترامپ تصمیم خود را گرفت، ما در میانه مذاکرات بسیار سختی با ترکیه در مورد نحوه تأسیس یک منطقه امن برای حفاظت از خاک آن کشور بودیم، آن هم بدون این که آمریکا از آنجا خارج شود و مطمئن شویم که نه روسیه، نه اسد و نه دولت اسلامی، هیچ کدام این منطقه را به دست نخواهند گرفت؛ و در نیمه های آن بحث‌ها بودیم. بحث‌ها دشوار بودند؛ زیرا این مرزها، خانه مادری کردها هستند و دائماً این سؤال وجود داشت که آیا ترکیه و کردها در صورت حضور آمریکا به عنوان یک واسطه، می توانند با هم زندگی کنند؛ و همچنین، تکمیل

مذاکرات برای سوریه ثبات آور باشد، نه اینکه به خونریزی بیشتر منجر شود یا آن را تشدید کند که این امر، دولت اسلامی را زیرزمینی نگه خواهد داشت. وقتی اردوغان گفت: «خیر، این را درک می کنم»، ترامپ گفت: «حتماً» و ما از آنجا بیرون آمدیم. فکر می کنم همه این‌ها خطرناک است. به نظر من، مقاصد ترکیه بزرگ تر از چیزی است که کردها بخواهند تحمل کنند. آن‌ها می خواهند شهرهای شمالی را کنترل کنند، در صورتی که این‌ها، سرزمین مادری مردمی است که به ما کمک کردند تا دولت اسلامی را شکست دهیم. فکر نکنم کسی توان سرکوب دولت اسلامی را - در صورت عدم حضور ما - در آنجا داشت؛ و اکنون روس‌ها را می بینید که داوطلب هستند تا نیروی میانجیگری باشند که فقط نفوذ آن‌ها را بالا می برد. شما از قبل آن‌ها را دیده اید که با ترک‌ها در مورد فروش بیشتر سیستم های اسلحه گفتگو می کنند؛ اما این امر، موجب دسترسی زمینی عمیق تر روس‌ها در شرق سوریه خواهد شد که به همین دلیل، در حال حاضر رییس جمهور، بر آن شده است تا تعدادی از سربازان را اطراف میدان‌های نفتی نگه دارد. این میدان‌ها می توانند همه آن‌ها را از نظر مالی تأمین کنند که منافع آن، به مردم سوریه نخواهد رسید. بلکه این منافع، مستقیماً به جیب کرملین، آیت الله‌ها و خانواده اسد خواهد رفت.

«روابط اقتصادی و اطلاعاتی خود را با چین عمیق نکنید» آیا گزینه دیگری در مقابل روشمان، برای آن‌ها ارائه کرده‌ایم؟ خیر، ما فقط می‌گوییم که چه کار نکنند. ما باهم روی این‌که چه کار کنیم، همکاری نداریم؛ به این ترتیب، آن‌ها در حال تحکیم شروط خود در مقابل چین نیز هستند. «من فکر می‌کنم از توضیح این‌که ایران یا روسیه، کنترل بیشتری در سوریه خواهد داشت یا هر دو، غفلت کرده‌ایم».

نشریه: مشهور است که پوتین در سال ۲۰۱۴، تلفن شما را در حال گفتگو با سفیر آمریکا در اوکراین، هک کرد و نوشته‌ای تا حدودی اهانت‌آمیز از آن را منتشر نمود. به امید این‌که شما را خجالت زده کند. در حال حاضر، مردم به آن اتفاق، به عنوان نوعی نشانه آن‌چیز در ۲۰۱۶ با مداخله در انتخابات اتفاق افتاد، نگاه می‌کنند. به نظر شما، آیا ارتباطی وجود دارد و چرا پوتین دستور داد تا شما را هک کنند؟

نولاند: دیوید سانگر (گزارشگر نیویورک تایمز) مرا در راهبرد روسی «هک کن و برو بیمار» صفر نامید که به نظر من درست است. اگر می‌خواهید بدانید که وقتی آن گفتگوی تلفنی را انجام دادم، در جایی که تلاش می‌کردیم یانوکویچ (رییس جمهور قبلی اوکراین و یکتور یانوکویچ) و گروه مخالف، بر روی یک دولت فنی همکاری کنند، به وضوح می‌دانستیم که یک خط

کنار گذاشتن کردها تا چه حد به جایگاه ما در جهان صدمه می‌زند؟

نولاند: زمانی که متحد غیرقابل اعتمادی هستید، کشورها و رهبران سراسر دنیا هم که امنیت خود را با بودن در گروه شما به قمار گذاشته‌اند، باید شرط بندی‌ها و توسعه روابط چند جانبه خود را تحکیم کنند؛ و این فقط تضعیف نفوذ و قدرت آمریکا را سرعت خواهد بخشید؛ بنابراین، شما هم این را حس خواهید کرد. ما قبلاً آن را در مقابل توانایی‌هایمان برای اثرگذاری بر رفتار ترکیه حس کرده‌ایم. مطمئناً ما این را در عراق الآن نیز حس می‌کنیم. رژیم صهیونیستی، تقریباً مدتی است که شروع به مصون سازی و تحکیم از نظر روابط با ایران کرده است؛ که این را در جنبه‌های دیگر سیاست خارجی ایالات متحده می‌بینید. چرا آلمانی‌ها باید به ما گوش دهند، وقتی می‌گوییم

نشریه: مرگ رهبر دولت اسلامی، ابوبکر البغدادی، در نبرد علیه دولت اسلامی تا چه حد مهم خواهد بود؟
نولاند: به نظر من یکی از مهم ترین چیزهایی که باید به خاطر آوریم، این است که ما نمی‌توانستیم به این هدف بدون همکاری اطلاعاتی کردها و همچنین عراقی‌ها، دست پیدا کنیم. این امر در نتیجه همکاری باهم در موضوع مسائل امنیتی و همکاری باهم در مقابل دولت اسلامی، به دست آمد و رشد و توسعه یافت که ما این رابطه را ساختیم؛ بنابراین، وقتی از این روابط عقب می‌کشیم و کمتر قابل اعتماد می‌شویم، چه اتفاقاتی رخ خواهد داد؟ آن‌ها باید راه حل‌های خود را پیدا کنند که ممکن است، شامل سازش با دولت اسلامی، القاعده یا هر کس دیگری باشد؛ بنابراین، آیا ما می‌توانیم، گام بعدی را انجام دهیم؟ فکر نمی‌کنم لاف زدن در مورد جزئیات، خوشایند یا لازم باشد.

تلفن باز است. ما با روس ها در مورد آنچه انجام می دادیم، روراست بودیم و روس ها در ۲۵ سال گذشته، مکالمه تلفنی ای را برای عموم منتشر نکرده بودند. این شروع، نوع خاصی از روش های غیرصادقانه بود که روس ها با ابزار غیرنظامی انجام می دادند. من که طرف صحبت اصلی در این زمینه بوده ام، تلاش کردم مناقشه میدان را دوباره به اوج برسانم تا اوکراینی ها راهی برای ارتباط با اروپا پیدا کنند و روشن است که روسیه تلاش کرد، این تلاش ها را متوقف کند؛ بنابراین، اگر می توانستند مرا از صحنه، با بی اعتبار کردن یا با گروه مخالف اوکراین، اروپایی ها یا دولت خودشان خارج کنند، پس پیروی خوبی برای آن ها بوده است؛ اما جالب است که آن ها فقط با کارنامه مرا بالا برده و در گفتگو قوی می کردند.

نشریه: شما یکی از افرادی بودید که در دولت اوباما، زنگ هشدار را -نسبتاً- زود در مورد تلاش های هک کردن از سوی روس ها، در سال ۲۰۱۶ به صدا درآوردید. اگر به گذشته و به خط حمله برگردید، چه توصیه ای به ایالات متحده برای خنثی کردن پوتین می کنید؟

نولاند: فکر کنم فرانسوی ها، موفقیت واقعاً خوبی در زمینه انتخاب ماکرون (رئیس جمهور امانوئل)، در بازداشتن پوتین با انجام دقیق کاری که ما فرصت انجام آن را داشتیم، اما در آن زمان انجام ندادیم، به دست

آوردند که عبارت بود از رفتن به میان عموم، با آنچه قرار بود انجام دهند. صریح بگویم، آموزش به مؤسسات خبری خودمان و آموزش به عموم مردمان؛ زیرا نور خورشید، بهترین ضد عفونی کننده است. این کار در فرانسه، تأثیر همه اقدامات روسیه در این کشور را خنثی کرد. موارد زیادی در میانه پوشی، در حال روی دادن بود که توصیه کردیم، آشکارتر باشند و شواهد آن ها ارائه شود و چطور باید بگویم، «با روس ها مثل خودشان رفتار کنید»، اگر چیزهایی را می خواهید که ممکن است، آن ها را بازدارد؛ اما نگرانی هایی نیز در سطح رهبری وجود داشت که هرگونه فعالیت مانند آن در پوشی، به عنوان دخالت خودمان در انتخابات خودمان وارونه جلوه داده می شد؛ و به این ترتیب، تصمیم گرفته شد تا منتظر بمانیم و بعد از رخداد انتخابات، به مسئله روسیه بپردازیم. فکر می کنم، هیچ کس در آن زمان، پیش بینی نمی کرد که هرکس انتخاب شود ممکن است که تصمیم بگیرد، آن چیزی را که جامعه اطلاعاتی به آن پی برده است، پیگیری نکند. در نتیجه، من فکر می کنم کاملاً آشکار بود که رئیس جمهور ترامپ، این چیزها را بر عهده گرفت تا آن را به خود نسبت دهد و نه امنیت ملی ایالات متحده؛ بنابراین، پیش بینی نمی کردیم که هرگز، فرصت برگشت به آن را داشته باشیم.

نشریه: چرا اوکراین تا این اندازه مورد توجه شدید روسیه، اروپا، ایالات متحده و حقوق دانان لابی گرا، مانند پاول مانفورت و رودی جولیانی (این دورا در حال حاضر پی برده ایم) است؟ چرا در گردهمایی مرتبط با مصاحبه کناره گیری تیلرسون، وزیر خارجه قبلی که جزئیات ناکامی خود را در مورد ایران، رژیم صهیونیستی، روسیه، بهسازی وزارت خارجه و رئیس قدیمی خود، نانسی پلوسی را در مسیری به سمت اتهام، ذکر کرده است؟ چرا در گزارش ها، کارشناسان حقوقی و سیاسی ها روارد، اثرات سیاسی و حقوقی ناخوشایند تلاش برای برکناری شخص ترامپ در حال نشستن پشت یک میز سیاه و سفید را در بازجویی مولر بررسی کرده اند و چرا «وضعیت عمیق» که یک گزارش جالب از آغاز تحقیقات اف بی آی در مورد هیلاری کلینتون و دونالد ترامپ در میانه انتخابات و گزارش ویژه شورا است، وجود دارد؟ **نولاند:** در سال ۱۹۹۱، زمانی که اوکراین، استقلال خود را در شرایط فروپاشی اتحاد شوروی اعلام کرد، مردم این کشور، سه بار تلاش کرده اند تا یک کشور دموکراتیک و اروپایی تر بسازند؛ و هربار، این پروژه از هم پاشیده است، آن هم به دلیل فقدان اراده سیاسی یا از طریق نفوذ فساد، از جمله نفوذ فساد آور و پول از جانب روسیه؛ بنابراین، این بار آخر، وقتی این تلاش اتفاق افتاد، به خاطر بیایورید که مردم اوکراین به خیابان ها رفتند، آن هم

نه به دلیل رد عضویت در اتحادیه اروپا بلکه به دلیل پیوستن به اروپا، آزادی مسافرت و تجارت با اروپا بود؛ و صادفانه بگویم که این موضوع، برای پوتین قابل تحمل نبود؛ بنابراین، پیشنهاد دیگری به یانوکوویچ داد: «۱۵ میلیارد دلار وام در مقابل آن، از روسیه بگیر.» ما همیشه در کنار مردم اوکراین - که خواهان استقلال از روسیه بوده‌اند - حضور داشته‌ایم. فکرمی‌کنم در آن زمان، اوکراینی‌ها واقعاً فکرمی‌کردند که وضعیت صفر نباشد و باید با اروپا و روسیه نیز، رابطه قوی داشته باشند. در واقع، ممکن است برای روسیه، مزیت‌هایی نیز وجود داشته باشد، زیرا روسیه نیز با اوکراین تجارت آزاد داشت. آن‌ها می‌توانستند چیزی را از این درک کرده باشند که ما تلاش می‌کردیم، در مورد آن مذاکره کنیم. وقتی پوتین تصمیم گرفت که انتقام بگیرد، بلعیدن کریمه و سپس، قطعه‌ای از شرق اوکراین، قوانین بین‌المللی بدیهی را از زمان پایان جنگ جهانی دوم، نقض کرده بود؛ یعنی نمی‌توانید به‌زور، مرزها را تغییر دهید و از زیر بار آن شانه خالی کنید؛ بنابراین، این مسئله، مربوط به اوکراین بود، اما به قوانین بین‌المللی بدیهی و استانداردهای رفتار بین‌المللی نیز مربوط می‌شد و اینجا فکرمی‌کردیم که می‌توانیم، روسیه را نیز اروپایی کنیم، اما نه در صورتی که نخواهند با استانداردهای اصلی در روابط همسایگی، خوب زندگی کنند.

نشریه: آیا نگرانی در مورد اوکراین، در رابطه اقتصاد است یا دموکراتیک سازی و غربی سازی بیشتر آن؟
نولاند: یک سوم اوکراینی‌ها، روسی حرف می‌زنند؛ آن‌ها ریشه‌های فرهنگی، مذهبی و تاریخی مشترک بسیاری از ازدواج‌های متقابل و رفت‌وآمد خانوادگی دارند. اگر اوکراینی‌ها یک کشور اروپایی آرام و دموکراتیک با یک اقتصاد بازار و فرصت بیشتر برای سفر داشته باشند، در نتیجه، روس‌ها نیز همان را از پوتین مطالبه خواهند کرد و پوتین برای اعطای این مزایا آماده نیست، پس این کار از نظر حیاتی و ذاتی برای پوتین، تهدیدکننده است.
نشریه: شما به عنوان سخنگوی وزارت خارجه، در زمان وزیر خارجه هیلاری کلینتون خدمت کرده‌اید. برای مردمی که امور خارجه را دنبال می‌کنند، تکان دهنده است که چگونه هم رکس تیلرسون و هم الان، مایک پمپئو، به نظر می‌رسد به مطبوعات به عنوان یک مزاحم نگاه می‌کنند و به نقش سخنگو اهمیت نمی‌دهند. مطبوعات چه نقشی را باید در اکوسیستم دیپلماسی بازی کنند؟
نولاند: این کار، مطلقاً ضروری است زیرا بدون مطبوعات، عموم مردم آمریکا و مردم جهان، هیچ ایده‌ای از آنچه در مورد فشارهای دیپلماتیک انجام می‌دهید، ندارند. به چیزی که می‌خواهید برسید، چگونه آن را انجام می‌دهید؟ چه کسی با شما

آن را انجام می‌دهد؟ چرا این کار، گزینه بهتری از جنگ بوده یا دیگر گزینه‌های که ممکن است، داشته باشید. اگر بدانید که درختی در جنگل می‌افتد و هیچ‌کس نمی‌شنود، نکته چیست؟ برای دیپلماسی موفق نیز، همیشه ضروری است که مردم را جمع کنید و صادفانه، در برابر دیدگاه آنان، موضوع استرس‌زای دیپلماتیک را بیازمایید. از نظر من بخشی از مشکل الان ما، با وابستگی دوحزبی است، زیرا همیشه در نقطه شکست، شروع شده است. شما هیچ‌وقت ندیده‌اید که دمکرات‌ها یا جمهوری خواهان وقتی کشور را ترک می‌کنند، از آن انتقاد نمایند. بخشی از این دلیل که دیگر نداریم، این است که ما در آنجا به عنوان یک جامعه حضور نداریم، پس تلاش می‌کند که توضیح دهد، چه کاری انجام می‌دهیم و چرا دیپلماسی و جمع‌کردن رهبران سیاسی، عموم مردم و جامعه بین‌المللی باهم، بهترین کار است؛ بنابراین، این امر، یک ضرر واقعی است؛ که برای تلاش برای ایجاد جامعه‌ای با منافع مشترک آنجا نیامده‌ایم.

***لازم به ذکر است که این مصاحبه برای شفافیت، ویرایش و به دلیل طولانی بودن، خلاصه شده است.**

منبع

متن این مصاحبه، به صورت ویرایش و تعدیل شده در آدرس ذیل قابل دسترسی است:

<https://www.belfercenter.org/publication/american-foreign-policy-flux>